

Bevezető egy sorozat elé...

"Érdemes-e...?" címmel a Meteor '71/3. számában olvashattunk egy érdekes szerkesztőségi cikket az amatőrök Hold- és bolygóészlelési lehetőségeiről, amelynek lényege egyetlen mondatban is összefoglalható: van-e valami haszna napjainkban az amatőrök Hold-, bolygó-, és általában a Naprendszer égitestjeivel kapcsolatos megfigyeléseinek?

Ritkábban esik arról szó, amit az "Érdemes-e..." boncolgat. A következőkben megjelenő sorozat egyes cikkei ezzel foglalkoznak majd, s bár még a kiadásra kerülő cikkek száma nincs eltervezve, az máris eldöntött, hogy üstökösökről ugyanúgy lesz szó, mint a külső bolygókról, a Marsról, vagy az aszteroidákról!

Előre kell bocsájtanunk, hogy minden megfigyelést amatőrök végeztek, és fel kell hívunk a figyelmét a /nemegyszer vezető/ szakemberek reagálására, és a későbbiek során sűrű hivatkozási alapként szereplő tudományos cikkekre.

Az "Érdemes-e...?" kérdésre pedig mindenki alakítsa ki a saját véleményét leginkább kifejező választ!

PAPP JÁNOS

Érdemes-e – I.

Az 1983d (IRAS-Araki-Alcock) üstökös magátmérőjének meghatározása

Több mint egy éve Dan McKenna felvetette azt a kérdést, hogy lehet-e üstökös-mag-átmérőt okkultációs jelenségek észlelése révén meghatározni. A számítások alapján kiderült, hogy az elképzelt gyakorlati szempontból egyáltalán nem kecsegtető: a magok kis átmérője és a nem mindig pontos efemeridák nem teszik lehetővé az okkultációk előrejelzését. Többé-kevésbé el is feledkeztem már a dologról, amikor megjelent az IRAS-Araki-Alcock üstökös, és gyorsan el is határoztam, hogy néhány fotót készítek róla.

1983. május 11/12-én Bruce LaFrance-szal felállítottuk 20 cm-es Celestronunkat a Los Angeles-től északnyugatra fekvő Lockwood Valley egyik sötét égű megfigyelőhelyén. Az üstökös csodálatos volt: két fok átmérőjének látszott, és szemmel láthatóan sodródott a Cancer csillagai között. 04:31 UT-kor /± 4 perc/ kezdtem meg egy 20 perces vezetett fotót a távcsőre szerelt 135 mm-es